

PASSEIG DEL CLAVEGUERAM DE BARCELONA

La ciutat oculta

El soterrani de Barcelona és travessat per més de 1.500 quilòmetres de clavegueres i col·lectors

Laura Rahola / Barcelona
«Aquí hi ha la ciutat i la ciutat que no coneix, però que forma part de les seves vides, encara que no es peregrinat. Una ciutat subterrània que la majoria de barcelonins no es poden ni imaginar el que passa cada dia sota els seus peus». Aquesta ciutat desconeguda té carreteres i carreteres, encavats i grans avingudes. Té el seu propi riu, i fins i tot, «borts punts».

El clavegueram de Barcelona forma, en conjunt, una xarxa de més de 1.500 quilòmetres de canals subterrànies que recullen les aigües d'origenes residuals i les de la pluja. Bona part d'aquest trucat, el corresponent a l'Eixample, data de 1888 i va ser ideat per l'enginyer Pere Garcia Faria, el Cerdà del sotterrani de Barcelona.

La història del clavegueram de Barcelona és la història de la ciutat mateixa. Des del seu origen, ha disposat de sistemes de sanejament que han anat evolucionant amb el temps. Les restes més antigues que es co-

rriven són de l'època romana. Es tracta d'un petit tram de clavegueram al costat de l'església de Sant Just, a Ciutat Vella. Però l'actual clavegueram és, sobretot, fruit de l'assentament pla García Faria, de 1886. A aquesta època

correspon l'arxa básica de l'Eixample. A la imatge, els treballs de sanejament del clavegueram de Barcelona urbà en un d'aquests trams, el corresponent al passeig de Sant Just. (Foto: CDR)

Cisternes de pluja

• La xarxa de clavegueres de Barcelona es complementa amb els dipòsits pluvials subterrànies, uns immenses cisternes que retenen l'aigua que no pot ser absorbida pel col·lector quan hi ha pluges intenses. D'aquesta manera s'eviten inundacions i s'impedeix que es col·lapsin les dues depuradores de l'àrea urbana, la de Sant Adrià de Besòs i la de la Zona Franca. Actualment hi ha cinc dipòsits pluvials en funcionament, a Barcelona. El més gran, amb una capacitat de 145.000 metres cúbics, es a la Zona Universitària. Els dipòsits pluvials funcionen amb un sistema de gestió intel·ligent, que detecta quan cal desviar l'aigua que no pot ser absorbida pel col·lector quan hi ha pluges intenses. D'aquesta manera s'eviten inundacions i s'impideix que es col·lapsin les dues depuradores de l'àrea urbana, la de Sant Adrià de Besòs i la de la Zona Franca. Actualment hi ha cinc dipòsits pluvials en funcionament, a Barcelona. El més gran, amb una

capacitat de 145.000 metres cúbics, es a la Zona Universitària. Els dipòsits pluvials són propietat de l'Ajuntament de Barcelona, però la gestió i els tràmits de secció s'han credit a dues societats: L'empresa Fomento de Construcciones y Contratos (FCC) la concessionària del servei de neteja del clavegueram i col·lectors d'altra banda, els dipòsits pluvials i la gestió intel·ligent de la xarxa depenen de CLASBA, una empresa participada per l'Ajuntament, Alçades de Barcelona i FCC.

Provoca sempre són un reflex de la vida que hi ha d'alt,» diu Del Toro. Així, el cabal que corre pel col·lector oscil·la, no només amb les precipitacions, sinó segons l'activitat que registren els habitacles a la superfície. I

provoca el que els treballadors anomenen «closes portes» del clavegueram. La major part de la xarxa de sanejament és transitable a peu dit, tot i que als treballs també els treballadors han d'entrar per conductes de menys de mig metre d'alt. Per això Del Toro advertix que es tracta d'una fàcil «no apta per a passejants», més enllà dels encavats dels dipòsits pluvials i de les reparacions. Formen part de la ciutat oculta que hangs sobre els nostres peus. Fins i tot, invisible i necessària,

haver 30 persones treballant en la retolera del clavegueram, a més dels encavats dels dipòsits pluvials i de les reparacions. Formen part de la ciutat oculta que hangs sobre els nostres peus. Fins i tot, invisible i necessària,

PASSEIG DEL CLAVEGUERAM DE BARCELONA

Agents de la unitat de sotterrani dels Mossos d'Esquadra realitzen una inspecció al clavegueram de la zona del Parlament de Catalunya, al Parc de la Ciutadella. (Foto: ANTONI PUIG)

Polícia subterrània

L.R. / Barcelona

• Els Mossos d'Esquadra tenen, des de l'any 1991, una brigada especialitzada en soterrani. Aquesta unitat, formada per quinze agents, és la que s'encarrega d'inspeccionar el clavegueram per evitar la instal·lació d'explosius a l'entorn d'edificis oficials o durant la visita de personalitats. Però la unitat de soterrani dels Mossos d'Esquadra també fa inspeccions periòdiques de tota la xarxa per «garantir la seguretat». I «detectar qualsevol anomalia», va explicar el sargent Toni, cap de la brigada. Segons el sargent, la unitat de soterrani dels Mossos ha de controlar, per exemple, si hi ha indrets que estan oberts, si hi ha maltes il·legals sobre les coses ocultes que pot haver-hi als clavegueres, però la realitat, actualment, es que només troben rates, escabatalls i algunes aranyes, van explicar. Tampoc els genis habituals que, malgrat les tècniques de l'Ajuntament i els policies, algunes persones «busquen» al clavegueram. Recordeu, però, que fa cinc anys van haver de fer sortir

un indigit que dormia en un tram de clavegueram de la Rambla. «Fa anys això podia ser més habitual, però ara aquesta cosa és més allà», va afirmar el cap de la unitat de soterrani, qui va advertir que «estar-se al clavegueram és molt perillós perquè en qualsevol moment pot pujar el nivell d'aigües». Però la unitat de soterrani dels Mossos no només fa actuacions al clavegueram urbà. «En ocupem de la seguretat de tot el soterrani de Catalunya», va remarcar el sargent. Així inclou coves, poques i mites de tot el territori. «La majoria d'agents de la brigada sumen també topòlegos», va explicar el caporal Lluís, que assegura que aquesta vocació es el que el va decidir a entrar a la unitat. Les actuacions que fa de la brigada foren del soterrani urbà i, per exemple, intervencions quan es produeixen incendis en cases o pous, investigacions policials o inspeccions de control en aigües espaiades subterrànies.

• La xarxa de clavegueres, tubs i col·lectors de Barcelona fa més de 1.500 quilòmetres línia recta. Hi ha cinc dipòsits pluvials, que serveixen per retindre l'aigua en cas de precipitacions fortes. L'empresa encarregada de la gestió d'aquesta xarxa, Clasba, té previst inaugurar dues noves instal·lacions aquest any, una al parc de Joan Miró i l'altra al Fòrum. Pel que fa a la superfície, hi ha 33.328 punts de regista (taps per accedir al clavegueram) i 53.235 embornals o retens per absorber les aigües pluvials.

Robatoris per «sota terra»

• El clavegueram de Barcelona va servir per cometre diversos robatoris destacades, sobretot durant la dècada dels 60 i 70. Una amiga joieria situada a l'encreuament de les Ramblas amb el carrer Ferran va ser objecte de dos assalts a través de les clavegueres en poc temps de diferència. També per clavegueram es va fer el robatori d'un banc al carrer Fontanilles de Barcelona. En aquest cas, els atracadors van lluir un local al carrer de les Moles, que té una claveguera que connecta amb el col·lector de Fontanilles. Des del seu centre d'operacions van accedir, a través del soterrani, fins a pocs metres de l'entrada del banc, on van introduir-se foradant les parets, sempre per sota terra.

El més estrany, gossos i gats

• Els que recorren diàriament el clavegueram de Barcelona, com els tècnics de sanejament i els agents de la brigada de soterrani dels Mossos d'Esquadra, coincideixen a dir que, malgrat les «llargades» que pot haver-hi sobre el clavegueram, el més estrany que s'hi pot trobar és un gat o un gos que hagi entrat a la xarxa. En els darrers trenta anys, només s'ha donat un cas d'una persona que vindrà al clavegueram. Va ser fa cinc anys, amb un indigit que s'havia instal·lat en un tram de la xarxa de la Rambla i que els mossos van desallotjar. Els que coneixen els clavegueres adverteixen que encara s'hi és «perillós» i que sovint hi sobreviuen les rates, els escarabats i les aranyes, que són, d'altra banda, els pobladors més habituals d'aquesta ciutat subterrània.

Periquitos per detectar gasos

• El cap de sanejament del clavegueram de Barcelona, Manuel del Toro, recorda que quan va començar a treballar, l'any 1967, la neteja es feia «manualment» i encara s'utilitzaven ocells per detectar la presència de gasos al soterrani, com també passava a les mines. Del Toro explica que, en el cas de Barcelona, es feien servir «periquitos que cravava la matxa entrencapçada de la neteja». Els ocells, però, s'havien de canviar sovint perquè, segons explica Del Toro, «expresava a detectar el mort i amagava el cap sota l'alça quan conrengaven a sentir-his».

El pla García Faria del clavegueram

• El projecte de sanejament de l'any 1887, batejat com a pla García Faria, va marcar un dels punts més importants en la història del clavegueram de Barcelona. D'aquesta època és la xarxa básica de tot l'Eixample. El projecte, l'enginyer de camins Pere García Faria va promoure un pla que marcaria un abans i un després en la història del clavegueram de Barcelona. El projecte va incloure, per primera vegada, una planificació global de la xarxa de sanejament. A més de nous col·lectors i clavegueres, el pla García Faria també previa la prissa en marea de serveis de neteja i manteniment del clavegueram.

El clavegueram en xifres

• La xarxa de clavegueres, tubs i col·lectors de Barcelona fa més de 1.500 quilòmetres línia recta. Hi ha cinc dipòsits pluvials, que serveixen per retindre l'aigua en cas de precipitacions fortes. L'empresa encarregada de la gestió d'aquesta xarxa, Clasba, té previst inaugurar dues noves instal·lacions aquest any, una al parc de Joan Miró i l'altra al Fòrum. Pel que fa a la superfície, hi ha 33.328 punts de regista (taps per accedir al clavegueram) i 53.235 embornals o retens per absorber les aigües pluvials.